

Kalazanci Szent József csodás tettei

(ajánlott történetek)

a) A gyerek Kalazanci Szt. József megharcol az ördöggel

[1]	[2]
Alig töltötte el idejének ötödik esztendejét <i>József</i>, már az Istennek és lelkeknek esküdt ellenségét, az Ördögöt gyomorból utálván éppen nem szenvedhette. Azért egyszer, hogy vele meg harcoljon, fegyveres kézzel sietett ki a mezőre több gyermekekkel együtt, kiket ezen harcra társul kivitt. A mezőn csakhamar szeme eleibe tűnt egy némely csudalátás, és azonnal így kiáltott fel: – Itt, itt a halálos ellenség! menjünk rajta, vívjunk meg véle, és vesszen el! Mely csuda látás (ez pedig nem egyéb vala a gonosz léleknél) mintha kerülni akarta volna a harcot, egy olajfára vette magát, ki után <i>József</i>, hogy ártatlan bosszúját kitöltené sérényen felkapaszkodni, és azon ágra, amelyen ellenségét sejdítette, általhágni nem kételkedett. Azonban ördögi csalárdság által <i>József</i> alatt az erős ág eltörvén, a harcot szemlélő ifjascskáknak nagy rémülésére leesett a földre oly súlyosan, hogy minden bizonnyal halála következett volna, ha csak az áldott Jánosnak, és az ő Sz. Anyjának oltalmával, kiknek szentséges neveiket segítségül hívta, azon veszedelemtől meg nem tartatott volna.	Kalazanci Szt. József gyerekkorában, egy meleg nyári nap délutánján, kezében éles tört villogtatva rohant a város kapuja felé. – Hová, hová így felfegyverkezve? – toppant eléje kis barátja, Másquez János. – Megyek – mondotta ő sietve, megölni az ördögöt, mivel ellensége Istennek, s az embereket bűnre ingerli. A következő pillanatban már együtt indultak megölni az ördögöt. Példájukat más gyerekek is követték, úgy, hogy mire kiértek a városból, már egész falka hangoskodott a bátor szívű vezér körül. Már jócskán kint jártak a határban, mikor József megállott, és törét magasan villogtatva mérkőzésre szólította az ördögöt. De kiáltásaira csak saját szavának visszhangja felelt. Ekkor szeme megakadt a szemben levő hatalmas fa koronáján: úgy rémlett neki, mintha a sötét lombok között egy ijesztő nagy árnyék gubbasztana. Azonnal szájába fogta a tört, és mászni kezdett a fára. Mihelyt felért, az árnyék felé dőött. A nagy lendülettől azonban elvesztette egyensúlyát, és lehuppant a puha földre. Bár semmi baja nem történt, meg volt győződve róla, hogy nem saját vigyázatlansága, hanem az ördög incselkedése miatt esett le.
(Buzgó áhitatosság)	(Balanyi, 19-20).

Lásd még: Spinelli, 12.

b) Kalazanci Szt. József a római utcagyerekeket látva fölismeri hivatását

[1.]	[2.]
Rómában mulat vala a Lelkeknek üdvösségéről szorgalmatoskodó József, nem lévén még abban bizonyos, mi végre hívatott Istennek izgatásából. Annak-okáért minden igyekezetével, és egyéb buzgó áhítatosságával egyedül arra törekedett, hogy ennek szent akaratját kitanulván mentül hamarabb követhetné. Történt tehát némely napon, hogy a rosszul nevelt gyermekeket az utcán játék közben összeveszni, és egymást fertelmes szókkal illetni szemlélné, és eliszonyodva tapasztalná, szívének nem kis fájdalmával. Ekkor az egekre vetvén szemeit, és felfohászkodván ezen igéket hallotta: – <i>Te néked hagyattatott a szegény.</i> Könnyen észrevette ezen mennyei szózatból hivatásának mivoltát, és azért mindjárt a Kegyes Iskolákról, melyekben még, a szegényebb gyermekecskék is áhítatosságra, és betűkből álló szükséges tudományokra taníttatnának, kezd vala gondolkodni.	Az 1597. év egyik őszi napján hivatásán gondolkodva rótt a római utcákat, midőn az egyik téren egy illetlen játékot űző toprongyos gyermekhadra bukkant. Mivel rendes szokása szerint most is lesütött szemmel, és magába mélyedt lélekkel járt, eleinte a lármán kívül mást nem vett észre. De egy benső hang váltig súgta neki: – <i>József, József, nézz körül!</i> A szent megdöbbsent, megállt, riadtan fölemelte tekintetét, és mélyen elszomorodva vette észre a körülötte végbemenő botrányt. És amint ott állott a pajzán gyereksereg előtt, egyszerre fény gyullad lelkében, mely abban a pillanatban elosztatott minden homályt és kétséget. Fülében felcsendült a zsoltáros szava, melyen már annyiszor elmélkedett: – <i>Rád hagyatkozik a szegény, az árvának te lesz istápolója!</i> Lelkében újra felzsongtak a múlt emlékei. Szemei előtt újra megjelentek a biztató látomások és álomképek. Most már világosan látta, hogy a nagy munkára, Isten őt szemelte ki. A szegény és elhagyatott gyermekeket neki kell megmentenie önmaguk és a társadalom számára.
(Buzgó áhítatosság)	(Balanyi, 57-58)

Lásd még: Spinelli 96-97.

c) Kalazanci Szt. József leesik a létráról, miközben harangot szerel föl az iskolára, és eltörik a lába

[1.]	[2.]
Kalazancius, látván hogy a Kegyes Iskolák háza nem elégséges annyi számú ifjúságnak, rövid idő alatt megváltoztatta lakását, és Vestri prelátus sok alkalmatosságokkal bővelkedő házát egy esztendőre száz aranyért megfogadta, és az iskolákat a tanítókkal együtt átköltöztette. Itt immár minden szükségést az ifjúság számára elkészttetvén saját költségén, már egyéb nem vala hátra, hanem a harangocskának felkötöttese, amely hogy jó messze elhallattatnék, szükséges vala, hogy jó magas helyen függne. Kalazancius maga akarta szemlélni a helyet, hogy a mesterember majd elhelyezné a harangot. Azért lajtorját tévén magának, felmászott a legmagasabb és alkalmatosabb helyére a ház héjazatjának. Azonban a pokolbeli Sátán, kinek nagyon fájt az Áhítatos Iskoláknak szép előmenetelek és terjedések, látván az alkalmatosságot, egy szörnyű fekete árnyékban és kegyetlen forgó szélben (amint ezt a szomszédok is észrevették és bizonyították) reája rohana, és megragadván, azon magasságból a földre hanyatt-homlok leesni kényszeríté, vagy inkább mondhatni leveré. Ebben az irtóztató leesésben nem történt egyéb baja, hanem hogy egyik lábszára megrepedett, másik lába pedig térdén felül megtört, melyet a tudósok szerencsés esésnek tartottak.”	Az átköltözést egy nagy szerencsétlenség tette emlékezetessé. Kalazancius ugyanis a házirend pontosabb jelzésére egy nagyobbacska harangot akar felfüggeszteni az udvaron. Szokott alázatosságában most is maga vállalkozott a feladatra. A szentelés befejeztével izmos vállára vette a harangot, és megindult vele a létrán. De mikor fölért, hirtelen megingott, elvesztette egyensúlyát, és a haranggal együtt lezuhant. Halálra rémült társai azonnal hozzá rohannak és nagy ügyel-bajjal szobájába vitték. A sürgősen előhívott orvosok veszedelmes borda- és combcsonttörést állapítottak meg, s egyúttal aggodalmuknak adtak kifejezést, hogy a beteg életkorára tekintettel talán nem is remélhető a törések teljes gyógyulása. A szent megadással, sőt derűs lélekkel fogadta a kemény megpróbáltatást, és még maga bátorította az orvosokat a fájdalmas műtetre. A gyógyulás folyamata nagyon hosszú ideig tartott.
(Tapolcsányi, 156-158)	(Balanyi, 73-74)

Lásd még: Spinelli 103.

d) Baronius és Antonianus bíborosok meglátogatják Kalazancius kegyes iskoláját, és az iskolából kitóduló gyerekek között angyalokat pillantanak meg

[1.]	[2.]
Mivelhogy Őszentsége sok akadályai miatt nem érkezhett reá, hogy az iskolát meglátogató, két nagy nevű és tudományú kardinálisnak, Antonianusnak és Baroniusnak meghagyá, hogy azokat megtekéntenék és minden megvigyáznának, ami rendetlen vagy illetlen volna. Ezek véletlen az iskolába belépven mindeneket szorgalmasan megvizsgálván, mindeneket jó rendben találának, az iskolában külső csinoságot, a tudományokkal egy nyomban az isteni félelmet, az áhitatosságra kirendelt órát találának. A Szentírásból kiszedett üdvösséges példák közül némelyeket el is mondtak a kisdetek rebegő nyelvekkel a nagy méltóságú kardinálisok előtt, úgy mint a tékozló fiúról, egyiptomi Józsefről, az ifjú Tóbiásról, és több ilyeneket. Az írásokat alkalmasnak, tisztának és egyesnek találták. Deák nyelven szólítván, gyorsan és helyesen felelének. <i>Az iskolából kilépő gyermekek között pedig angyalokat véltek megpillantani.</i> A Szentséges pápa meghallgatván a két kardinálisnak a Kegyes Iskoláról tett egyhangú dicséreteket, a ház bérének kifizetésére esztendőről esztendőre rendele 100 arany pénzeket.	VIII. Kelemen pápa megígérte, hogy mihelyt teheti, személyesen is ellátogat az iskolába. Mivel azonban ígéretét nagy elfoglaltsága miatt nem tudta teljesíteni, maga helyett a bíborosi testület két nagy tekintélyű tagját, Silvio Antoniano-t és Cesare Baronio-t bízta meg az iskolák megvizsgálásával. A két bíboros – az egyik korának legünnepeltebb humanista költője és tudósa, a másik pedig Neri Szt. Fülöp oratóriumának szemefénye, s ekkor már világszerte ismert történetíró – mindent a legjobb rendben talált s olyan lelkesedéssel számolt be a látottakról és hallottakról, hogy a pápa örömeiben azonnal 200 tallér évdíj kiutalását rendelte el, és elhatározta, hogy most már valóságos kongregációvá emeli társulatot.
(Tapolcsányi, 166-168; podolini festmény fölrata)	(Balanyi, 75-76)

Lásd még: Spinelli 110-111.

e) V. Pál pápa meglátja kocsijából a Pantheonból kijövő Kalazanci Szt. Józsefet, és kocsijából kiszállva üdvözlí

[1.]	[2.]
Hányszor történt, hogy amikor Őszentsége, [V. Pál pápa] Rómában találkozá az utcán Kalazanciussal, megállította a kíséőket, egyházi prelátus urakat, akik rend szerint vele járni szoktak, a lovas és fegyveres seregét, és hintójáról sokáig az általmenő nép álmélkodásával véle beszélgetvén, az ő imádságaiba ajánlotta magát.	A Szentatya, V. Pál pápa egyre növekvő becsüléssel viseltetett Kalazancius irányában. Egyszer a Pantheonból hazamenet, hintójából kiszállván egész udvara jelenlétében huzamosabban elbeszélgetett vele, érdeklődött iskolája állapota iránt, és kitartásra buzdította őt.
(Tapolcsányi, 207).	(Balanyi, 84)

f) Kalazanci Szt. József meggyógyítja Francesco Turchi kisdíák szemét

Turchi Ferenc nevű ifjacska más gyermekekkel az iskola ajtaja előtt pálcácskákcal játszódozott, de szerencsétlenül, mert ez úgy meg találta neki egyik szemét ütni, hogy azonnal helyéből kiugorván, az orcájára függött légyen. Azonban a fájdalmas jajgatásra mindenfelől összetódula a nép: melyet észrevévén József, félben szakasztá akkori imádságát, és csakhamar ott termett, és nem valamely szemgyógyító orvosért futtatott, hanem minekutána kegyes szavaival arra intené a megsértett ifjacska hogy a Boldogságos Szűzhez áhíatosan folyamodnék, ő maga a kinn függő szemet helyére tévén, a Szent Keresztnek jelével előbbeni teljes épségére hozta.

(Buzgó áhíatosság)

FORRÁSOK

Buzgó áhíatosság = Stefano Terzoli: Buzgó áhíatosság (<http://mek.oszk.hu/01300/01373/index.phtml>)

Tapolcsányi = Tapolcsányi Gergely, *Szent Kalazantzius József áhíatos iskoláktól neveztetett szerzetes rend fundátorának sommás élete*, Kalocsa, 1772.

Balanyi = Balanyi György, *Kalazanci Szent József élete*, Budapest, 1942.

Spinelli = Spinelli, Mario: Kalazanci Szent József : Az ingyenes közoktatás elindítója, [ford. Szántó Judit], Budapest, Szt. István Társ., 2007.